

РЕШЕНИЕ

№ 15789

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2172** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод Определение №684 от 17.02.2026г. постановено по адм. дело 145/2026г. по описа на Административен съд - Хасково, с което делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София град.

Започнало е по жалба с вх. № УП 35422/09.01.2026 г. на Я. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в И., гражданин на Република И., представляван от адв. К. Д. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.1, офис 1 срещу решение № УПП-506/ 09.07.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), ТЦ Пъстрогор, с което, на основание чл.70, ал.1, във връзка с чл. 13, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за убежището и бежанците молбата му с вх. № 541/07.07.2025 г. за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

В жалбата са изложени са твърдения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на оспореното решение на ДАБ при МС и при връчването на същото на жалбоподателя. Сочат се аргументи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания акт. Жалбоподателят счита, че административният орган е провел формална процедура без да изясни фактите относно неговата националност и етническа принадлежност като се е позовал на неактуална справка от Дирекция „Международна дейност“. Излагат се подробни съображения в подкрепа на твърдението, че Я. И. попада в уязвима група подложена на геноцид в И. и по тази причина е изпълнено изискването на чл.8 ал.1 от ЗУБ. С тези аргументи от съда се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и необосновано и връщане на преписката на

административния орган с указания за разглеждането ѝ по същество от друг интервюиращ орган. В проведените съдебни заседания, жалбоподателят, редовно призован се явява лично, като се представлява от адв. Д. и адв. Б., като поддържа жалбата.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС не се явява в съдебното заседание и не изпраща представител. С писмен отговор, чрез процесуалния си представител С. С. излага съображения, с които иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Излага доводи относно законосъобразността на оспореният административен акт. С конкретни аргументи подкрепя изводите направени от административния орган при издаването на същия.

СГП не участва с представител в производството.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.07.2025г. Я. М. И. - гражданин на И., е поискал международна закрила в Република България, като молбата е била регистрирана с вх. № 541 от 07.07.2025 г. при ДАБ - ТЦ Пъстрогор. Личните данни на молителя са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л.55). На същата дата чужденецът бил регистриран като: Я. М. И. лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. С., И. с ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – кюрд, религия – мюсюлманин сунит, семейно положение –неженен с основно образование и професия общ работник.В приложение към регистрационния лист (л.70) е посочено, че родителите на чуждият гражданин са: баща М. И. Ш. -52 годишен и майка Ф. А. С. –49 годишна, същият има брат Аюс М. И. – на 26 години и сестра Ж. -23 годишна.

На 07.07.2025 г. жалбоподателят е подал декларации за даване на съгласие (л.56) ДАБ при МС да събира и обработва информация за него относно личните му данни. На същата дата е получил информация: за обработване на лични данни за чужденци, търсещи международна закрила и за задълженията на чужденците, настанени в центрове на ДАБ; Указания относно компетентния орган по предоставяне на убежище, статут на бежанец и хуманитарен статут, пребиваване в Република България; относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 2 ЗУБ; относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, ведно със списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци. На същата дата е съставена и ЕВРОДАК дактилоскопна карта(л.61) на чуждият гражданин. Изготвен е амбулаторен лист на търсещият международна закрила (л.74). Я. М. И. е настанен в РПЦ – [населено място],[жк] с решение за настаняване №2692/07.07.2025г. на Директора на РПЦ- [населено място] (л.59). На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ спрямо жалбоподателя е образувано ускорено производство.

Изготвена е покана до търсещият закрила (л.58), с която Я. М. И., гражданин на И. е поканен на интервю, проведено на 08.07.2025г. в ДАБ при РПЦ- Х. , за което е изготвен Протокол рег. № УП17971/08.07.2025г.(л.51-52). В проведеното интервю търсещият международна закрила е посочил: че е напуснал И. на 16.06.2025г. легално с виза и с автобус за Турция, където останал два-три дни и заминал за България, като оставил паспорта в Турция. Не останал в Турция, тъй като счита, че същата не е хубава страна и там няма работа,като заплащането е ниско. В България пристигнал нелегално, скрит в камион, в който на границата го открили българските полицаи. След това бил в лагер от затворен тип 17 дни. Посочва, че крайната цел на пътуването му била Германия, тъй като бил фризьор, имал намерение да работи като такъв, тъй като страната била богата и имало много пари. Жалбоподателят е споделил, че не е арестуван в страната си по произход или в друга държава, не е осъждан. Напуснал е И. защото нямало нито работа нито пари. Там прекъснал образованието си поради липса на средства, като учил само до 8 клас. В И. работил като фризьор на взимал малко пари. В И. не е търсил друга, работа, тъй като нямало по-

добро заплащане. Посочва, че не е имал друга причина да напусне И., като не иска да се връща там поради липса на работа и пари. Споделя, че в И. не е получавал заплахи от някого и върху него не е упражнявано насилие, като не е имал проблеми с властите в страната, армията или полицията. Я. М. И. не е членувал в политическа партия или организация в И.. Исква да остане в Република България тъй като страната е сигурна и има работа и живота е хубав.

В хода на образуваното производство административният орган е констатирал наличие на основания по чл. 13, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ и е приложил ускорена процедура. Постановил е Решение № УПП-506/09.07.2025 г., с което е отхвърлил молбата на Я. М. И. за предоставяне на международна закрила след анализ на личните причини, посочени в интервюто и преценка на данните от справка на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ при МС относно Република И. с вх. № МД-02-225 от 25.04.2025 г. е стигнал до извода за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. С писмен отговор ответникът представя актуална справка относно Република И. с вх. № МД-02-100/12.03.2026г.. По делото е приет отговор от МВР- ГД „НП“ относно задържания по ЗМВР и арест на жалбоподателя видно от електронна справка за съдимост на Я. М. И.. Запис на оптичен носител на проведеното с жалбоподателя интервю, който е изслушан съдебно заседание с извършен превод от преводач от език кюрдски- сорани. Жалбоподателя представя множество извадки от общодостъпни източници относно република И. и Иракски К. и Справка относно : Политическата обстановка, сигурност и риск от военна ескалация в гр С., автономен регион К., С. И. (декември 2005 – март 2026г.) .

Административен Съд С. – град, I отделение, 87 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран с жалба от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Жалбата е изпратена до Административен съд – Хасково на 04.02.2026г. Видно от отбелязване върху оспореното решение административния орган е посочил, че решението се счита за връчено на 19.08.2025г. С разпореждане № 499/06.02.2026г. по адм. дело 145/2026г. по описа на Административен съд – Хасково съдът е изискал от ответника да представи доказателства за начина и датата на връчване на оспорения акт и относно адресната регистрация на жалбоподателя. С писмо вх. № 1029/10.02.2026г. ДАБ при МС е уведомил съда, че обжалваното решение № УПП-506/ 09.07.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), ТЦ Пъстрогор е връчено неprisъствено на жалбоподателя на дата 19.08.2025г. по реда на чл. 76 от ЗУБ. Представени са доказателства, че чужденецът самоволно е напуснал РПЦ Х. с производство в ТЦ – [населено място] на 10.07.2025г. и от тази дата е в неизвестност. Със съобщение рег. № УП-17971/24.07.2025г. ДАБ при МС е уведомила търсещият международна закрила за издаденото решение № УПП-506/ 09.07.2025 г., респективно за постановеният отказ по неговата молба вх. № 541/07.07.2025 г. Съобщението е изпратено до РПЦ Х.,[жк] съгласно адреса по регистрационна карта на чужденеца. При неосъществен опит за две връчвания на 28.07.2025г и на 07.08.2025г. на 18.08.2025г. видно от л.37 по делото съобщението се е върнало с обратна разписка с отбелязване върху същата за непотърсена. Въз основа на тези факти административният орган е счел същото за връчено по реда на чл. 76, ал.5 от ЗУБ отбелязвайки върху акта, че се счита за връчено на 19.08.2025г..

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗУБ препис от решението на председателя на ДАБ се връчва на

чужденеца, търсещ международна закрила, или на неговия законен представител или адвокат. Съдържанието на решението, както правата и задълженията, произтичащи от него, му се съобщават на език, който разбира. Съгласно ал. 2 от същия член връчването се удостоверява с подписи на чужденеца, търсещ международна закрила, и на преводача, съответно тълковника. Отказът да подпише решението се удостоверява с подписите на двама свидетели. Регламентираният начин за връчване на решенията на председателя на ДАБ в чл. 76, ал. 1 от ЗУБ е водещ и изчерпването му е предпоставка за съобщаване на решението с обратна разписка, т. е. изчерпването на първия способ обуславя приложението на втория. В ал. 3 от чл. 76 от ЗУБ е предвидено, че ако решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. Двамата способа не са поставени в отношение на алтернативност и административният орган няма право на избор кой от тях да предпочете. За да се премине към втория способ, по делото следва да се удостовери, че първият е обективно неприложим. Ал. 4 и 5 дават последиците от приложението на втория способ, но те настъпват само ако вторият способ е приложен редовно, т. е. след изчерпване на възможностите за приложение на първия способ и надлежното удостоверяване на това обстоятелство. В случая липсват доказателства по делото, че административният орган е положил усилия да връчи лично решението на чужденеца. Данните по делото сочат, че административният орган е преминал директно към съобщаване с обратна разписка, с което е нарушил чл. 76, ал. 3 от ЗУБ. Следователно няма доказателства за редовно съобщаване на административния акт на жалбоподателя и настоящият съдебен състав счита, че подадената жалбата е подадена в срок. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение е издадено на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от компетентен административен орган а именно Б. К. – младши експерт в ТЦ – Пъстрогор е определен за - Интервюиращ орган към ДАБ при МС, който съгласно представената по делото Заповед № ЦУ-РД05-69/22.03.2023 г. подписана за председателя на ДАБ при МС от М. Т., съответно упълномощена от своя страна със Заповед РД-05-66/21.03.2023г. на Председателя на ДАБ да изпълнява функциите на председател на ДАБ при МС за дата 22.03.2023г., в установената писмена форма с изложени мотиви от фактическа и правна страна. Спазен е и срокът по чл. 70, ал. 1 ЗУБ, поради което времевите граници на предметната компетентност на органа не са надхвърлени. Регистрацията на чуждият граждани е извършена на 07.07.2025 г. а оспорено решение на интервюиращият орган е издадено след 2 работни дни на 09.07.2025г.

Съгласно чл. 70, ал. 1 ЗУБ "при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна".

Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗУБ "молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон; 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване".

От анализа на цитираните разпоредби се обуславя извод, че липсата на условията по чл. 8 от ЗУБ, съответно по чл. 9 от ЗУБ, кумулативно с наличието на някое или и двете обстоятелства по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ предпоставя явна неоснователност на молбата за предоставяне на международна закрила на чужденеца.

В случая административният орган е изложил поотделно съображения защо приема, че на

жалбоподателя не следва да бъде предоставен нито статут на бежанец, нито хуманитарен статут, като е обсъдил както сочените от него данни в проведеното интервю, така и обстановката в страната на произход - И.. Обективизираните в решението мотиви са подробни, ясни и кореспондиращи на приложените правни норми, и дават възможност на лицето да разбере защо му се отказва търсената международна закрила.

Жалбоподателят е пълнолетно лице и не се ползва от временна закрила, поради което по отношение на него не са налице пречките по чл. 71 ал.1 и ал.2 от ЗУБ за разглеждане на молбата му в този вид производство.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива.

От приетите по делото писмени доказателства представени с преписката, събрани редовно в производството пред административния орган, се установява, че производството по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗУБ е образувано по подадена от Я. М. И. молба за международна закрила. Същият е регистриран в ДАБ при МС и е информиран писмено на разбираем за него език за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията и или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

Относно проведеното с жалбоподателя интервю, което беше оспорено от жалбоподателя, като проведено на език неразбираем за чуждия гражданин и при нарушаване на правата му по този начин, настоящият съдебен състав отбелязва, че при регистрацията на чуждият гражданин същия е посочил като разбираем за него език – кюрдски, като не е уточнил факта, че владее единствено език – кюрдски – сорани, както твърди в настоящото производство. В представени и приети доказателства по делото, а именно експертна справка № 001/2026г. изготвена по адм. дело 1842/2026г. на АССГ, 26 състав (л.105-106) е посочено, че кюрдският език не е единен а представлява група от диалекти, сред които най-разпространени са диалектите: сорани и курманджи, които се разглеждат като отделни стандартизирани форми в рамките на един езиков континуум. Същото е потвърдено и от преводача участвал в настоящото производство - Я. А. С., видно в протокола за проведено съдебно заседание от 16.04.2026г. (л.142). След проведеното изслушване на запис на интервюто проведено пред ДАБ на МС, съдът счита, че същото е проведено с помощта на преводач, който правилно е извършил превода на зададените към чуждият гражданин въпроси, като е превел правилно и дадените от него отговори. Констатираните частични разминавания между част от думите на интервюиращия и това което е преведено от преводача, е в много малка степен, почти незначителна и не е довело до промяна в смисъла на задаваните към чуждият гражданин въпроси, която да се отрази в смисъл на различна интерпретация и промяна на същите. По отношение на превода извършен от преводача в интервюто на отговорите дадени от Я. М. И. съдът намира, съгласно твърденията на преводач Я. А. С., че жалбоподателят е разбирал превода на зададените му въпроси, като при отговора на същите няма констатирани съществени разлики, които да сочат, че изказвания на жалбоподателя не са преведени точно и в цялост, както да липсва тяхното отразяване в съставения протокол за интервюто. С оглед изложеното се обосновава изводът, че не се констатира нарушаване на правата на чуждия гражданин в проведеното интервю и протоколът от същото следва да се кредитира като правилно и редовно съставен в проведеното административно производство. Установява се също и че протоколът за проведено интервю е подписан от всички участници в него, включително и от жалбоподателя без изразени каквито и да било възражения по неговото провеждане и съставяне.

По делото е представена актуална справка относно република И. с вх. № МД-02-100/12.03.2026г.(л.38-39). В същата се посочва, че към началото на 2026г. политическата ситуация в И. е силно напрегната поради ескалацията на конфликтите в Близкия изток. И. е въввлечен в сблъсъците между САЩ и И. и И., което води до ответни военни удари на иракска територия. Правителството на премиера М. Ш. ал С. се опитва да балансира между З. и Т., призовавайки за ненамеса и защита на дипломатическите мисии, но държавните институции остават слаби. Икономиката на И. остава структурно уязвима и изключително зависима от петрола, който формира 90% от износа и държавните приходи. Безработицата е висока особено сред младежите (над 35 %) и жените (близо 29%). Държавата е изправена пред фискална криза в

средносрочен план, поради натоварен държавен бюджет – раздут от заплатите на публичния сектор и средствата предвидени за пенсии. Относно Иракски К. и по-конкретно в [населено място] провинция С., доклад на австрийското Министерство на външните работи и търговията посочва, че региона се счита за по-малко опасна среда за сигурност от други райони в страната. Все още съществува насилствена престъпност в района вкл. отвличания, грабежи и убийства, но също се отбелязва, че насилието с оръжие в И. е често срещано явление, тъй като процентът на притежание на оръжие е сред най-високите в света и повечето домакинства притежават поне едно огнестрелно оръжие. Тава е предпоставка дребните спорове, в комбинация със силната култура на честта да прерастват в насилие. Съгласно конституцията на И. от 2005г. Иракски К. е признат за автономен федерален регион, а кюрдите – повечето от които са мюсюлмани-сунити се възприемат като етнически отделна група. През 1991г. Иракски К. получава автономия от централната иракско правителство. През следващите години доминиращите днес партии в региона, Д. партия на К. и съперническият Патриотичен съюз на К. печелят власт. Кризите пред които е изправен региона са предимно икономическа и такава свързана със сигурността. В сферата на сигурността в началото на 2026г. се наблюдават засилени атаки с дроневи от страна на И. и свързаните с него милиции. Тези удари са насочени срещу американски сили както срещу бази на ирански кюрдски опозиционни групировки, които намират убежище в планинските райони на Иракски К.. Местното население търпи негативите от общата икономическа стагнация в целия регион на Иракски К.. Гражданите често организират мирни протести с искания за по-добри публични услуги, редовно изплащане на заплатите и подобряване на структурата, която все още носи белезите на историческата магнетизация и мащабни инвестиции.

Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно, посочената справка, както и тази взета предвид при проведеното административно производство са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Същите се кредитират от настоящия състав като изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“.

Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Жалбоподателят по време на интервюто посочва, че никога не е бил арестуван, съден или осъден, не е имал проблеми със силите за сигурност, нито с властите поради религиозната си и етническа принадлежност. Не членува в политически партии, никога не са му отправяни лични заплахи, никога не му е оказвано насилие. Правилно при данните от интервюто е прието, че чужденецът не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, при което е приложим чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, достатъчно основание при липсата на предпоставките по чл. 8, съответно по чл. 9 от ЗУБ молбата за международна закрила да бъде отхвърлена като явно неоснователна.

Съвкупно преценени, данните сочат, че липсват реални основания за търсене на закрила при условията на ЗУБ. А изявленията на чужденеца пред административния орган водят до извода, че действителният мотив за напускане на Я. М. И. е стремежът към по-висок стандарт на живот. В конкретния случай не става дума за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант. За това свидетелстват собствените му заявления по време на административното производство и в проведеното настоящо, че е напуснал страната си на произход поради липса на работа и пари, като крайната му цел е била да стигне до Германия. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец,

дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Относно статута на бежанец, обосновано и законосъобразно от административния орган е прието, че общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г., взета в предвид с посочените лични причини за напускане на страната по произход от жалбоподателя. Посочените от молителя причини, заради които е напуснал държавата си на произход, а именно: желанието му да намери работа като фризьор, с която да осигури средства за издръжката си, тъй като в И. няма работа и същата е ниско платена имат личен, икономически, социален и битов характер. Те не са свързани с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и в този смисъл са ирелевантни за търсената закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Едновременно с това кандидатът не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасения за преследване а изразените от него опасения за живота му са свързани по-скоро с липсата на икономическа сигурност в държавата му на произход, поради безработица и наличие на кризи от различно естество.

Не се установява кандидатът да е преследван заради религиозната си принадлежност. Той споделя, че не е имал проблеми в тази връзка. Опасенията изразени относно факта, че в момента съществува опасност управляващата парламентарна организация да премахне федералния статут на кюрдските територии са хипотетични. Чуждият гражданин твърди, че срещу него не е имало конкретни посегателства, съответно не е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а опасенията му са от евентуални бъдещи събития, поради което същия не обосновава основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Спрямо него не е осъществено преследване по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Поради липса на предпоставките за предоставяне на бежански статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, искането за предоставяне на бежански статут законосъобразно е отхвърлено като неоснователно.

Не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут. Няма данни, че жалбоподателят е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. От изложеното следва изводът, че Я. М. И. не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. По отношение на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ: В случая спрямо чужденеца не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011), силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Наличието на заплахата по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се установява, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт.

Спрямо него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Обстановката в И. сама по себе си не дава основание да се приеме, че конкретно по отношение на жалбоподателя е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му на страната му по произход, тъй като той е сторил това доброволно. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

За жалбоподателя липсват предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съдът взема предвид и изнесените от чуждият гражданин търсец закрила факти при проведеното с него интервю, в което той основно мотивира причината да напусне страната си по произход с липсата на пари и работа. Същият определя доходността от упражняваната от него професия - фризьор в И. като много ниска – долар на ден и съответно недостатъчна да осигури живота му в страната му по произход. Липсата на средства са и посочената причина поради, която той да прекъсне своето образование там. Споделено е безпокойство относно водените военни действия в съседство. Следва да се отбележи, че Я. И. е напуснал И. доброволно и по собствено желание, единствено поради лични съображения. Целта на неговото пътуване е била да стигне до Германия, където имало много пари и можел да работи като фризьор там. При дадените лични обяснения в съдебно заседание общо посочва опасения от опасности при завръщането си в И., с възможността организацията „Х. ал- Ш.“, да премахне федералния статут на кюрдските територии. Обвързва всичко с липсата на икономически възможности и невъзможността да си намери работа там, както и да се издържа работейки в И..

Настоящият съдебен състав счита за правилен анализът, извършен от административния орган, на фактите и обстоятелствата представени в бежанската история на чуждият гражданин. При изследване на обстоятелствата относно жалбоподателя в цялост следва да бъде взето предвид и поведението на Я. М. И. след влизане на територията на страната ни. По данни от преписката същият е влязъл нелегално в страната ни с желанието да пътува до Германия и след като е заловен на границата на влизане в страната ни е бил настанен в СДВНЧ – Любимец. Спрямо него е била издадена заповед за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход“ И., след което той е подал молба за закрила до ДАБ при МС. От електронна справка за съдимост – представена от МВР, ГД „НП“ е видно осъждане на чуждият гражданин за престъпление по чл.279, ал.1 от НПК съгласно определение №196/01.07.2025г. на РС - Свиленград по НОХД № 476/2025г. на РС Свиленград, влязло в сила на 01.07.2025г.. По НОХД № 1222/2025г. на РС Русе, е видно споразумение №311/20.08.2025г. , влязло в сила на 20.08.2025г., като от извлечение от акта на съда е посочено, че на 09.07.2025г. в землището на [населено място], по пътя от П. към Р. Я. М. И. е извършил действия по приготвяне към престъпление по чл. 279 ал.2 от НК – в условията на повторност – ангажирал лица, които да го транспортират до границата на Република България с Република Румъния с моторно средство, като му помогнат да излезе през границата на страната без знанието и разрешението на надлежните органи на властта. От поведението на жалбоподателя може да се направи обоснован извод, че същия не иска да остане на територията на Република България от която търси международна закрила а иска да стигне до посочената от него крайна цел на пътуването си. На база така установената фактическа обстановка, по безспорен начин се обосновава извод, че при преминаването на лицето на българска територия първоначално и в последствие същото не е имало никакво намерение да получи международна закрила в Република България, за да остане тук. В представената бежанска история така както е разказана пред ответника и в съдебно заседание се открояват обстоятелства, които сочат, че желанието на жалбоподателя е да получи международна закрила, без да са налице законово предвидените основания за това.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 87– ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Я. М. И. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в И., гражданин на Република И.

срещу решение № УПП-506/ 09.07.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл.70, ал.1, във връзка с чл. 13, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за убежището и бежанците молбата му с вх. № 541/07.07.2025 г. за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

Решението е окончателно на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: